

هندسه و دینامیک رویه‌ها ی نشسته در فضا

mamwad@mailaps.org

محمد خرمی

خمش عارضی و مساحت برا ی رویه ای که در فضا یی با یک بُعد بیشتر نشسته، و دینامیک چنین رویه ای به خاطر خمش عارضی ی میانگین ش بررسی میشود.

1 نشاندن

خمینه‌ها ی $\mathbb{M}$ و $\mathbb{N}$ ، و نگاشت هموار و یکبه‌یک f با دامنه ی $\mathbb{M}$ و مقدار در $\mathbb{N}$ را در نظر میگیریم. به $f(\mathbb{M})$ نشانده ی $\mathbb{M}$ در $\mathbb{N}$ با f میگوییم. هر یک از نقاط $x \in \mathbb{M}$ را مضعن با مختصات شان مشخص میکنیم. به این ترتیب رابطه ی

$$r = f(x) \quad (1)$$

را مضعن

$$r = f(x^1, \dots, x^m) \quad (2)$$

مینویسیم، که m بُعد $\mathbb{M}$ است. میگوییم $f(\mathbb{M})$ یک رویه ی نشسته در $\mathbb{N}$ است، اگر بُعد $\mathbb{N}$ یک ی بیشتر از بُعد $\mathbb{M}$ باشد. در این صورت مضعن میشود نقاط $\mathbb{N}$ را با مختصات $\mathbb{M}$ و یک مختصه ی

اضافی پارامتری کرد:

$$r = F(x^0, x^1, \dots, x^m). \quad (3)$$

F هموار است و پارامتر اضافی (x^0) را چنان میگیریم که

$$F(0, x^1, \dots, x^m) = f(x^1, \dots, x^m). \quad (4)$$

رابطه ی (3) ضمن یک خانواده ی یک-پارامتری از رویه‌ها در $\mathbb{N}$ را مشخص میکند. پارامتر این خانواده x^0 است.

از این پس بُعد $\mathbb{N}$ را $(m+1)$ میگیریم (که یک ی بیشتر از بُعد $\mathbb{M}$ است)، و قرارداد میکنیم شاخصها ی لاتین مقدارها ی 1 تا m ، و شاخصها ی یونانی مقدارها ی 0 تا m را میگیرند.

تعریف میکنیم

$$e_\alpha := \frac{\partial r}{\partial x^\alpha}. \quad (5)$$

دیده میشود e یک پایه برا ی فضا ی مماس بر $\mathbb{N}$ است. به علاوه در هر نقطه e_i ها بر رویه ی گذرنده از آن نقطه مماس اند.

$\mathbb{N}$ را مجهز به یک متریک (حاصل ضرب درونی) میگیریم، که اقلیدسی است. این متریک را با g

نشان میدهم:

$$u \cdot v := g(u, v). \quad (6)$$

از جمله،

$$\begin{aligned} e_\alpha \cdot e_\beta &= g(e_\alpha, e_\beta), \\ &=: g_{\alpha\beta}. \end{aligned} \quad (7)$$

تعریف میکنیم

$$g_{\beta\gamma} g^{\alpha\gamma} := \delta_\beta^\alpha. \quad (8)$$

رُشن است که g با شاخصها ی بالا هم متقارن است. تعریف میکنیم

$$e^\alpha := g^{\beta\alpha} e_\beta. \quad (9)$$

دیده میشود

$$e^\alpha \cdot e_\beta = \delta_\beta^\alpha. \quad (10)$$

$\mathbb{N}$ را سمتدار هم میگیریم. تانسِرِ حجمِ مثبت و سازگار با متریکِ $\mathbb{N}$ را با ε نشان میدهیم. فرض میکنیم رویه‌ها هم سمتپذیر اند. میدانِ برداریِ هموارِ n را چنان تعریف میکنیم که بر رویه‌ی گذرنده از آن نقطه عمود باشد، یکه باشد، و کنجِ $(n, e_1, \dots, e_m)$ راستگرد باشد. اینها یعنی

$$n \cdot e_i = 0, \quad (11)$$

$$n \cdot n = 1, \quad (12)$$

$$\varepsilon(n, e_1, \dots, e_m) > 0. \quad (13)$$

به این ترتیب از ε یک تانسِرِ مساحت بر هر رویه القا میشود: اگر u_1 تا u_m بردارها ی مماس بر یک رویه در یک نقطه باشند، مساحتِ جبریِ (حجمِ جبریِ m بُعدیِ) متوازی‌السطوحِ حاصل از آنها $\varepsilon(n, u_1, \dots, u_m)$ است. تعریف میکنیم

$$\zeta := \varepsilon(n, e_1, \dots, e_m). \quad (14)$$

انتگرالِ ζ بر هر رویه حجم بر آن رویه را میدهد.

$\mathbb{N}$ یک هموستارِ لوی-چیویتا [1] (بدون پیچش، و سازگار با متریک) دارد. مشتقِ هموردا را با این هموستار (Γ) تعریف میکنیم. مشتقِ هموردا را با ∂ نشان میدهیم. مطالبی در این باره را میشود در مثلث [2] یافت.

2 خمشِ عارضی

چون n یکه است، مشتقِ هموردا یَش بر خُذ ش عمود است. به این ترتیب، در هر یک نقطه یک عملگرِ خطی (K) از فضا ی مماس بر رویه در آن نقطه به هم ان فضا هست، چنان که اگر u بر رویه مماس باشد

$$\partial_u n = K u, \quad (15)$$

یا بر حسبِ پایه،

$$\partial_i n = K^j_i e_j. \quad (16)$$

n بر e_i ها عمود است. از اینجا،

$$\begin{aligned} e_j \cdot (\partial_i n) &= -(\partial_i e_j) \cdot n, \\ &= -\Gamma^{\alpha}_{ij} e_{\alpha} \cdot n, \end{aligned} \quad (17)$$

که نشان میدهد

$$e_j \cdot (K^k_i e_k) = e_i \cdot (K^k_j e_k). \quad (18)$$

با تعریف

$$K_{ij} := g_{ik} K^k_j, \quad (19)$$

رابطه ی (18) میشود

$$K_{ji} = K_{ij}. \quad (20)$$

میگوییم K متقارن است. به K خمش عارضی ی رویه میگوییم. به $\text{tr}(K)$ (رد K) خمش عارضی ی میانگین رویه میگوییم. توجه کنید که برای تعریف (و محاسبه ی) K یک دسته رویه لازم نیست. یک رویه کافی است.

3 انتخاب مختصات

مختصات x^{α} را میشود مضعن چنان گرفت که e_0 بر رویه‌ها عمود باشد. برای این کار مختصات پریمدار $(x^0, \dots, x^m)$ را در نظر میگیریم، که بر هر یک از رویه‌ها x^0 ثابت است، ولی e'_0 لزومن بر رویه‌ها عمود نیست. $(x^0, \dots, x^m)$ را یک دسته مختصه ی دیگر میگیریم، که

$$x^0 = x'^0. \quad (21)$$

داریم .

$$\begin{aligned} e_0 &= \left(\frac{\partial x'^{\alpha}}{\partial x^0} \right)_x e'_{\alpha}, \\ &= e'_0 + \left(\frac{\partial x'^i}{\partial x^0} \right)_x e'_i. \end{aligned} \quad (22)$$

میخواهیم e_0 با n متناسب باشد، که

$$n = n^{\alpha'} e'_{\alpha}. \quad (23)$$

این یعنی

$$\left(\frac{\partial x^{i'}}{\partial x^0} \right)_x = \frac{n^{i'}}{n^{0'}}. \quad (24)$$

این دستگاه، با شرط اولیه y مثلن

$$x^{i'}(x^0 = 0) = x^i, \quad (25)$$

مُضَعَن بسته گی y مختصات پَریمدار به مختصات بدون پَریم را میدهد، و میشود مُضَعَن این بسته گی را وارون کرد. از این پس فرض میکنیم مختصات بدون پَریم چنین انتخاب شده اند (که x^0 بر هر رویه ثابت است، و e_0 بر هر رویه عمود است). به این ترتیب، یک نگاشت اسکالر Υ هست که

$$e_0 = \Upsilon n. \quad (26)$$

همچنین،

$$g_{0i} = 0. \quad (27)$$

دیده میشود

$$\begin{aligned} g^{00} &= (g_{00})^{-1}, \\ &= (\Upsilon)^{-2} \end{aligned} \quad (28)$$

$$g^{0i} = 0, \quad (29)$$

$$g_{jk} g^{ik} = \delta_j^i. \quad (30)$$

4 دینامیک مساحت

داریم

$$\begin{aligned}\partial_\alpha \zeta &= \partial_\alpha [\varepsilon(n, e_1, \dots, e_m)], \\ &= (\partial_\alpha \varepsilon)(n, e_1, \dots, e_m) + \varepsilon(\partial_\alpha n, e_1, \dots, e_m) \\ &\quad + \sum_{i=1}^m \varepsilon(n, e_1, \dots, e_{i-1}, \partial_\alpha e_i, e_{i+1}, \dots, e_m).\end{aligned}\quad (31)$$

چون هموستار لوی-چیویتا [1] و تانسور حجم سازگار با متریک است، مشتق تانسور حجم صفر است:

$$\partial \varepsilon = 0. \quad (32)$$

چون هموستار با متریک سازگار است، و طول n ثابت است، مشتق n بر n عمود است:

$$n \cdot (\partial_\alpha n) = 0. \quad (33)$$

به این ترتیب یک تانسور $\tilde{K}$ هست که

$$\partial_\alpha n = \tilde{K}^i_\alpha e_i. \quad (34)$$

از این، و پادتقارن تانسور حجم، نتیجه میشود

$$\begin{aligned}\varepsilon(\partial_\alpha n, e_1, \dots, e_m) &= \tilde{K}^i_\alpha \varepsilon(e_i, e_1, \dots, e_m), \\ &= 0.\end{aligned}\quad (35)$$

همچنین،

$$\begin{aligned}\text{LH} &= \varepsilon(n, e_1, \dots, e_{i-1}, \partial_\alpha e_i, e_{i+1}, \dots, e_m), \\ &= \Gamma^\beta_{\alpha i} \varepsilon(n, e_1, \dots, e_{i-1}, e_\beta, e_{i+1}, \dots, e_m).\end{aligned}\quad (36)$$

از پادتقارن تانسور حجم و تناسب e_0 با n معلوم میشود همه ی جمله‌ها ی طرف راست جز جمله ی

$\beta = i$ صفر اند. به این ترتیب،

$$\sum_{i=1}^m \varepsilon(n, e_1, \dots, e_{i-1}, \partial_\alpha e_i, e_{i+1}, \dots, e_m) = \Gamma^i_{\alpha i} \varepsilon(n, e_1, \dots, e_m). \quad (37)$$

از اینجا،

$$\partial_\alpha \zeta = \Gamma^i_{\alpha i} \zeta. \quad (38)$$

داریم

$$\begin{aligned} \Gamma^0_{i0} e_0 + \Gamma^j_{i0} e_j &= \partial_i e_0, \\ &= \partial_i (\Upsilon n), \\ &= (\partial_i \Upsilon) n + \Upsilon \partial_i n, \\ &= \frac{1}{\Upsilon} (\partial_i \Upsilon) e_0 + \Upsilon K^j_i e_j. \end{aligned} \quad (39)$$

پس،

$$\Gamma^j_{i0} = \Upsilon K^j_i. \quad (40)$$

از این، و این که هموستار بدون پیچش است، نتیجه میشود

$$\Gamma^j_{0i} = \Upsilon K^j_i. \quad (41)$$

به این ترتیب،

$$\partial_0 \zeta = \Upsilon [\text{tr}(K)] \zeta. \quad (42)$$

5 دینامیک خمش عارضی

از (16) و (19) و (30) دیده میشود

$$K^j_i = e^j \cdot (\partial_i n). \quad (43)$$

به این ترتیب،

$$\begin{aligned} \partial_0 K^j_i &= (\partial_0 e^j) \cdot (\partial_i n) + e^j \cdot (\partial_0 \partial_i n), \\ &= (\partial_0 e^j) \cdot (\partial_i n) + e^j \cdot (\partial_i \partial_0 n) + R^j_{\alpha 0 i} n^\alpha, \end{aligned} \quad (44)$$

که R تانسور ریمان [3] است. داریم

$$\begin{aligned}\partial_0 e^j &= -\Gamma^j_{0\alpha} e^\alpha, \\ &= -\Upsilon K^j_k e^k - \Gamma^j_{00} e^0,\end{aligned}\quad (45)$$

که نتیجه میدهد

$$(\partial_0 e^j) \cdot (\partial_i n) = -\Upsilon K^j_k K^k_i. \quad (46)$$

همچنین،

$$\begin{aligned}e_k \cdot (\partial_0 n) &= -(\partial_0 e_k) \cdot n, \\ &= -\Upsilon \Gamma^0_{0k}, \\ &= -\Upsilon \left[\frac{1}{2} g^{00} (\partial_k g_{00}) \right], \\ &= -\partial_k \Upsilon,\end{aligned}\quad (47)$$

که با استفاده از (34) نتیجه میدهد

$$\partial_0 n = -g^{kl} (\partial_k \Upsilon) e_l. \quad (48)$$

از اینجا،

$$\begin{aligned}e^j \cdot (\partial_i \partial_0 n) &= -e^j \cdot \{ \partial_i [g^{kl} (\partial_k \Upsilon) e_l] \}, \\ &= -\partial_i (g^{kj} \partial_k \Upsilon) - \Gamma^j_{il} g^{kl} \partial_k \Upsilon.\end{aligned}\quad (49)$$

سرانجام،

$$R^j_{\alpha 0 i} n^\alpha = \Upsilon R^j_{\alpha \beta i} n^\alpha n^\beta. \quad (50)$$

به این ترتیب،

$$\partial_0 K^j_i = -\Upsilon K^j_k K^k_i - \partial_i (g^{kj} \partial_k \Upsilon) - \Gamma^j_{il} g^{kl} \partial_k \Upsilon + \Upsilon R^j_{\alpha \beta i} n^\alpha n^\beta. \quad (51)$$

از (38) و با استفاده از این که هموستار بدون پیچش است، نتیجه میشود

$$\Gamma^j_{il} = (\zeta)^{-1} \partial_l \zeta. \quad (52)$$

از این و (51) نتیجه میشود

$$\partial_0 K^i_i = -\Upsilon K^i_k K^k_i - (\zeta)^{-1} \partial_i(\zeta g^{ki} \partial_k \Upsilon) + \Upsilon R^i_{\alpha\beta\gamma} n^\alpha n^\beta, \quad (53)$$

که با استفاده از این که R نسبت به شاخصها ی سهوم و چهارم ش پادمتقارن است، و این که منلفهها ی ناصفر n صفر است، میشود

$$\partial_0[\text{tr}(K)] = -\Upsilon \text{tr}(K K) - (\zeta)^{-1} \partial_i(\zeta g^{ki} \partial_k \Upsilon) + \Upsilon R^\gamma_{\alpha\beta\gamma} n^\alpha n^\beta. \quad (54)$$

این عبارت دیگر به انتخاب مختصات (این که n با e_0 موازی باشد) بسته گی ندارد.

6 نگاهتها ی مُضعی از رویه که تابعِ خمشِ میانگین اند

نگاشت H را در نظر بگیرید، که به رویه ی $\mathbb{S}$ مقدار $H(\mathbb{S})$ را نسبت میدهد. میگوییم H مُضعی (فزونور) است، اگر یک نگاشت $\mathcal{H}$ از رویه و تعداد باپایان ی از مشتقات آن در r باشد که H انتگرال $\mathcal{H}$ بر رویه باشد:

$$H(\mathbb{S}) = \int_{\mathbb{S}} dS \mathcal{H}(r), \quad (55)$$

که dS عنصر مساحت برا ی رویه است. رویه را با نگاشت f مثل (1) مشخص میکنیم. (55) میشود

$$H(\mathbb{S}) = \int_{\mathbb{M}} d^m x \zeta(x) \mathcal{H}[f(x)]. \quad (56)$$

میگوییم H مُضعی و تابع فقط خمش میانگین است، اگر $\mathcal{H}(r)$ تابع ی از خمش میانگین در r باشد. یعنی اگر یک تابع h باشد که

$$\mathcal{H}(r) = h\{\text{tr}(K)(r)\}. \quad (57)$$

دُ رویه ی نزدیک به هم ($\mathbb{S}$ و $\tilde{\mathbb{S}}$) را در نظر بگیرید که با نگاهتها ی، به ترتیب، f و $\tilde{f}$ مشخص میشوند، چنان که

$$\tilde{f}^\alpha - f^\alpha = \delta f^\alpha. \quad (58)$$

تعریف میکنیم

$$\delta H =: \int_{\mathbb{M}} d^m x \zeta(x) \frac{\delta H}{\delta f^\alpha(x)} \delta f^\alpha(x) + o(\delta f). \quad (59)$$

جابه‌جایی ی رویه در راستاها ی مماس بر رویه، شکل رویه را تغییر نمیدهد. برای جابه‌جاییها ی عمود بر رویه،

$$\delta f^\alpha = \Upsilon n^\alpha x^0, \quad (60)$$

که (4) برقرار است و

$$F(x^0, x^1, \dots, x^m) = \tilde{f}(x^1, \dots, x^m). \quad (61)$$

از اینجا نتیجه میشود

$$\int_{\mathbb{M}} d^m x \zeta \frac{\delta H}{\delta f^\alpha} n^\alpha \Upsilon = \frac{d\{H[\mathbb{S}(x^0)]\}}{dx^0} \Big|_{x^0=0}. \quad (62)$$

H مُضعی و تابع فقط خمش میانگین میگیریم، چنان که (57) برقرار است. با استفاده از (42) و (54)، دیده میشود

$$\begin{aligned} \frac{d\{H[\mathbb{S}(x^0)]\}}{dx^0} \Big|_{x^0=0} &= \int_{\mathbb{M}} d^m x \zeta \left(\Upsilon [\text{tr}(K)] \{h[\text{tr}(K)]\} \right. \\ &\quad - \{h'[\text{tr}(K)]\} [\Upsilon \text{tr}(K K) + (\zeta)^{-1} \partial_i (\zeta g^{ki} \partial_k \Upsilon) \\ &\quad \left. - \Upsilon R^\gamma_{\alpha\beta\gamma} n^\alpha n^\beta \right), \\ &= \int_{\mathbb{M}} d^m x \zeta \Upsilon \left[[\text{tr}(K)] \{h[\text{tr}(K)]\} \right. \\ &\quad - [\text{tr}(K K)] \{h'[\text{tr}(K)]\} - (\zeta)^{-1} \partial_k (\zeta g^{ki} \partial_i \{h'[\text{tr}(K)]\}) \\ &\quad \left. - \Upsilon R^\gamma_{\alpha\beta\gamma} n^\alpha n^\beta \{h'[\text{tr}(K)]\} \right], \quad (63) \end{aligned}$$

که در تبدیل جمله ی سوم انتگرالگیری ی جزئ-به-جزئ به کار رفته. با تعریف لپلسی (Δ) با

$$\Delta X := (\zeta)^{-1} \partial_k (\zeta g^{ki} \partial_i X), \quad (64)$$

از (62) و (63) نتیجه میشود

$$\begin{aligned} \frac{\delta H}{\delta f^\alpha} n^\alpha &= [\text{tr}(K)] \{h[\text{tr}(K)]\} - [\text{tr}(K K)] \{h'[\text{tr}(K)]\} - \Delta \{h'[\text{tr}(K)]\} \\ &\quad - \Upsilon R^\gamma_{\alpha\beta\gamma} n^\alpha n^\beta \{h'[\text{tr}(K)]\}. \quad (65) \end{aligned}$$

از جمله اگر فضا تخت باشد،

$$\frac{\delta H}{\delta f^\alpha} n^\alpha = [\text{tr}(K)] \{h[\text{tr}(K)]\} - [\text{tr}(K K)] \{h'[\text{tr}(K)]\} - \Delta \{h'[\text{tr}(K)]\}. \quad (66)$$

7 دینامیک رویه

یک رویه در $\mathbb{N}$ را در نظر بگیرید، که با نگاشت f مثل (1) مشخص میشود، و دینامیک $\dot{f}$ به این شکل با یک نگاشت H از رویه داده میشود.

$$n \cdot \frac{\partial f}{\partial t} = -\frac{\delta H}{\delta f^\alpha} n^\alpha. \quad (67)$$

از جمله اگر H مضعی و تابع فقط خمش میانگین باشد، چنان که (57) برقرار باشد،

$$n \cdot \frac{\partial f}{\partial t} = -[\text{tr}(K)] \{h[\text{tr}(K)]\} + [\text{tr}(K K)] \{h'[\text{tr}(K)]\} + \Delta\{h'[\text{tr}(K)]\}. \quad (68)$$

8 پانوشتها

- [1] Levi-Civita
- [2] Mikio Nakahara; "Geometry, topology, and physics" 2nd edition (Institute of Physics Publishing, 2003)
- [3] Riemann